

Redacțiunea, Administrațiunea și Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare, Târgul Inului Nr. 30.
Amorț nefrancat nu se primesc.
Manuscrisurile nu se restituie.
Birourile de anunțuri:
Brașov, piața mare, Târgul Inului Nr. 30.
Inserate mai primesc în Viena E. Haasenstein & Vogler (Otto Haas), E. Schalk, Alois Herndl, M. Duka, A. Oppel, J. Donnerberg; în Budapesta: A. V. Goldberger, Beckstein Bernat; în Frankfurt: G. L. Domb; în Hamburg: A. Steiner.
Prețul inserțiunilor: o serie parumond pe o colonă 6 cr. și 30 cr. umbru pentru o publicare. Publicări mai dese după tarif și învoială.
Reclame pe pagina a III-a o serie 10 cr. v. a. sau 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANULU IV.

„Gazeta” este în fiă-care și Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 franci.
Se primumără la toate oficiile poștale din țară și din afară și la dd. colectori.
Abonamentul pentru Brașov:
a administrațiune, piața mare, Târgul Inului Nr. 30 etagului I: pe un an 10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
Cu dusul în casă: Pe un an 12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni 3 fl. Un exemplar 5 cr. v. a. sau 15 bani. Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Kr. 174.

Brașov, Joi, 6 (18) August

1892.

Din cauza sfintei sărbători, de mâine, dăru nu va apăre până Vineri seara.

Brașov, 5 August v.

„...Legea de naționalitate” — dăce „Neue freie Presse” în articolul, ce l'am publicat erî — „a rămasă numai în *cestiuni secundare* neexecutată, în toate părțile ei însemnate însă, în *biserică și școlă*, ea oferă naționalităților Ungariei libertate și posibilitate pentru dezvoltarea culturală națională, ca nici o altă legislațiune a lumii într'un stat, care este locuit de populațiuni și confesiuni diferite.

Să cercetăm ađi mai de aproape valoarea afirmării foicei viene maghiarofile, și să constatăm mai întâiu, cum stăm în realitate cu școlile noastre, pe basa acelei „liberale” legi unguresc intitulate „pentru egala îndreptărire a naționalităților?”

„Neue Freie Presse” susține, că în ce privesce școlile, numita lege a fost executată. Să vedem, decă este așa, sau nu?

Erî am publicat o statistică a școlilor medii, sau secundare, din Boemia, din care se vede, că statul susține acolo 25 gimnasii și gimnasii reale, apoi 8 școli reale cu limba de propunere cehică.

Câte școle medii cu limba de propunere română susține statul ungar în Transilvania, Bănat și Țera unguresc, despre care se dăce, că ar da naționalităților „libertate” și *putința* de a se desvolta în privința culturală și națională, ca nici un alt stat poliglot din lume?

Răspunsul e scurt, dăr foarte lămuritor: statul ungar susține numai școle cu limba de propunere maghiară, și *nici una* măcar cu limba română.

În ce consistă dăr acea *putința*, despre care susține „Neue Freie Presse” cu atâta cutezare, că ne-ar oferi-o statul ungar, pentru libera noastră dezvoltare?

Spre a răspunde totu așa de clar și lămuritor la această întrebare, n'avem decăt să răsfoim în Replica junimei academice române din Transilvania și Ungaria și acolo vom afla pe pagina 49, 50 și 51 următoarele capitule:

„*Tăgăduirea concesiunii pentru înființarea unui gimnasiu românesc în Arad*”;

„*Tăgăduirea concesiunii pentru înființarea unui gimnasiu românesc în Caransebeș*”;

„*Maghiarisarea gimnasiului românesc din Beiuș cu forța*”.

Etă măsura libertății, de care se pretinde, că ne-am bucura mai mult decăt Cehii din Boemia, decăt Germanii și Francesii din Elveția ș. a. Etă cum ni-se face posibilă dezvoltarea noastră „culturală și națională”. Statul nu susține nici o școlă română, dăr împiedcă pe Români de a-și înființa școle cu propriile lor mij-

loce, și cele ce le posedă le maghiarisază!

Așa se execută punctul „esențial” privitor la școle, din legea de naționalitate (§ 17), unde se cere dela stat să îngrijescă, ca cetățenii de ori și ce naționalitate, „în ținuturile, unde locuesc în masse mai mari, să se potă cultiva în limba lor maternă până la acelu punct, unde începe cultura academică mai înaltă”.

Esecutarea acestui punct „esențial” al legii din 1868, presupunea cu necesitate esecutarea fidelă și a celorlalte dispozițiuni ale legii, cari stabilesc măsura, în care se potă folosi limba maternă în administrațiune, justițiune etc. etc. Căci ce înțeles putea ave înființarea de școli cu limba de propunere din partea statului, decăt folosirea acestei limbi ar fi fost după lege pe totă linia eschisă?

Aici ajungem la cerul vițios, în care se învirtesce teoria despotilor unguri și a prietinelor lor de dincolo de Laita!

Legea de naționalitate, dăce ei, să fiă basa pentru rezolvarea cestiunii române. De aici ar urma logic, ca să fiă executată fidel în toate punctele ei.

Dăr nu merge nici așa, pentru-că — ne spune „N. fr. Presse” — totu această lege s'a dovedit, ca „cea mai mare piedecă pentru consolidarea statului ungar”.

Ar urma dăr, ca legea să fiă cu totul delaturată în interesul consolidării statului. Omul de încredere al guvernului unguresc ne spune însă în „N. fr. Presse”, că totu această lege „este tărâmul, pe care se potă ajunge la o înțelegere.”

Cum să ne esplicăm această contradicere altfel, decăt că Ungurii dela putere nu urmăresc serios a ajunge la o înțelegere cu Românii, ci vor să înșele lumea și mai departe cu vorbe gôle.

Legea de naționalitate nupoteservi niciodată ca basă pentru rezolvarea cestiunii naționalităților din Transilvania și Ungaria, fiindcă, abstragându dela aceea, că nu oferă nici o garanți de drept, ea a fost de fapt desființată prin legile și ordinațiuni ministeriale ulterioare și prin prașa și usul introdus în totă țera, pentru ca — cum asigură „N. fr. Presse” — *să potă fi posibilă aceea, ce statul ungar este deja astăzi!*

CRONICA POLITICĂ.

— 5 (17) August.

În ședința din 15 August n. c. a camerei lordilor din Londra, a anunțat lordul Salisbury dimisiunea cabinetului, declarându, că miniștrii vor rămân în oficiu până când se vor de numi succesorii lor. Apoi lordul Salisbury adresă o întrebare lordului Kimberley. în care ceru informațiuni supra politice interne și externe a viitorului guvern. Kimberley refusă însă a răspunde la această întrebare, dăcându că în privința aceasta încă n'a vorbit cu co-

legii săi. Causa de ce nu întră lord Rosebery în cabinet, nu este dăr vre-o divergență în opinii cu politica esternă a lui Gladstone, ci starea sănătății sale sdruncinate. Foile unioniste speră, că Rosebery va intra în nouă cabinet. „Morning-Post” scrie: „Cu Rosebery la esterne, Anglia va avé o garanți prețioasă, că nu se va abate în mod serios dela calea, pe care Salisbury a câștigat atâtea succese”. Gladstone a plecat la Osborne în audiență la regina Victoria. Se dă ca sigură școarea, că Gladstone va lua presiul, Harcourt, cancelar al tesaurului, Morley, ministru pentru Irlanda, Bannermann, portofoliul de resbel, Fowler, președinte al oficiului guvernului local și Herschell, lord-cancelar.

Telegraful aduce vestea despre o audiență pe care Stambulov a avut-o la Sultanul, Sâmbăta trecută. Decursul acestei audiențe e povestit de o telegramă a „Timpului” în chipul următor: D-l Stambulov a asistat la ceremonia Selamlucului; apoi a fost primit la 4 ore în audiență privată de către Sultanul în fața agentului Bulgariei. Audiența a ținut o jumătate de ceș; ea a fost întipărită de o mare cordialitate. Sultanul a felicitat pe d-l Stambulov pentru administrațiune și direcțiune afacerilor Bulgariei; a declarat că se interesă de principat și *voesce se-lă recunoscă, când va veni momentul*. Stambulov a mulțumit, a asigurată pe Sultanul, că va lucra după povețele M. Sale, căci poporul bulgar e convins, că interesele sale sunt întim legate cu ale Turciei. El lasă Sultanului grija de a decide asupra cestiunii recunoscerei prințului, pe care poporul îl iubesc, și care este perfectă sub toate raporturile. Sultanul a urât poporului bulgar să iubească în totdeuna pe Prinț. La sfârșitul audienței, Sultanul a remis d-lui Stambulov o tabacheră împodobită cu briliante, dăcându i, că în curend va veni momentul când îi va pune cu propria sa mână la butonieră una din cele mai înalte decorațiuni ale sale. Se dă o mare însemnătate politică primirei lui Stambulov de către Sultan. Eșind dela audiență, d-l Stambulov a vizitat pe Exarul bulgar. Din ordinul Sultanului, Marele visir a dat un mare prădu în onorea primului ministru bulgar, cu care s'a întreținut multă timp. Stambulov a plecat apoi la Sofia cu tren special.

Voci străine despre cauza Românilor din Transilvania.

„*Courier de Londres et de l'Europe*” din Londra dela 10 Iulie 1892 scrie, sub titlul „*Grupa română din Transilvania*”, între altele:

În Austro-Ungaria nu este numai cestiunea cehă, pe care vor trebui să-o rezolveze de voi ori de nevoie, dându autonomie Bohemiei și substituind o trinitate unii dualism, întocmai cum s'a făcut cu Ungaria. *Mai este și cestiunea română, care, înăbușită până acuma sub despotismul ungar, începe a lua proporțiune de temut.*

Arată apoi cât de rău sunt tratați Românii din Transilvania, esoluși dela funcțiuni publice, din administrațiune, justițiune etc. Dăce că legea electorală împarte regatul ungar în două zone:

una maghiară, care se bucură de dreptul de vot, alta română, care prin cens și tot felul de restricțiuni este împiedecată de ași exercita liberu dreptul de vot ș. a. ș. a.

„*The Standard*” din Londra dela 19 Iulie 1892, vorbind de întrunirile anti-maghiare ținute în România, spre a protesta în contra tratamentul celui sălbatic al Românilor din Transilvania, termină cu următoarele cuvinte:

„*Dacă șovinismul unguresc nu se va micșora, atunci ne putem adăsta la grave conflicte, cari vor avé influență asupra întregii politice europene*”.

„*Revue Encyclopédique*” dela 15 Iulie scrie următoarele:

Croația suferă nerăbdătoare uniunea sa cu Ungaria; ea a căutat de multe ori, decă nu potă declara complectamente independența, cel puțin a obținé o autonomie destul de largă pentru a se garanta contra tentativelor de maghiarisare.

Românii din Transilvania nu sunt mai puțin mulțumiți ca și Croații sub dominațiunea maghiară.

După ce vorbesce de delegațiunea română la Viena, dăce:

Ori-ce ar fi, Românii din Transilvania se plâng, că sunt escluși dela funcțiuni publice, de a nu avé dreptul nici de a vorbi, nici de a scrie, fiind privați într'un mod indirect de a vota; de-a suferi limba maghiară, ca limbă administrativă și judiciară; în fine o lege din 1891 a hotărât stabilirea în fiă-care comună a unui asil de copii în care toți copiii de români sunt forțați să urmeze, dela trei la șase ani, a învăța limba barbară maghiară.

Pe de altă parte s'a înființat în România, de 2 ani, o „*Ligă pentru unitatea culturală a Românilor*”, care își propune a protegea și a consolida naționalitatea română pretutindenea unde se găsesco reprezentanți, de-a produce un curent favorabil cauzei Românilor; de-a cristaliza adevăratele aspirațiuni ale poporului român, de a-i facilita astfel misiunea sa de sentinelă a civilizațiunii Europene din Orient.

Liga ia așa-dăr sub scutul ei pe Românii din Ungaria, Basarabia și Macedonia.

Ultimele turburări întemplate în Transilvania, în modul cel mai sălbatic, au însăpritu lucrurile. — Un apel a fost adresat tinerimei universitare din România, care a răspuns prin manifestări patriotice.

Diarul din Geneva, „*Genevois*”, dela 19 Iulie 1891, scrie sub titlul „*Cestiunea Românilor din Ungaria*” următoarele:

O deputațiune a fost trimisă la împăratul, dăr n'a fost primită. Această atitudine a suveranului, a produsă o urită impresiune în Transilvania. În multe localități Ungurii s'au dat la devastări sălbatic.

Opiniunea publică se îngrijesc din ce în ce de o stare de lucruri, care se potă transforma într'un rășboiu civil. O interpelare a fost în cameră. Maghiarii ar trebui să caute cauza adevărată a unei stări foarte anormale. Causă trebuie să fiă, pentru că efectele sunt foarte vizibile. Maghiarii au făcut ore totu ceea ce depinde de ei pentru a ține pe Români în trunchiul unității lor politice?

Etă ce scrie „*Gazeta din Colonia*”, această mare amică a Ungurilor în tripla alianță: Mișcarea Românilor din Transilvania, are cauze mai profunde de cât se crede în străinătate. Cei cari cunosc poporul român sciu, că sunt omeni muncitori și inteligenți.

După ce descrie starea cea miserabilă a Românilor din Transilvania, făcută de către Ungurii cei sălbatici, urmează.

SCIRILE ȚILEI.

— 5 (17) August

Proletariatul român s'a mărit în cei 22 de ani, grație neacțiunii Românilor. Prin nisele represalii violente, guvernul poate înbuși agitațiunea; dar răul s'ar putea în viitorul răsunătoare, și reaua politică va avea o teribilă revanșă.

Ungurii își joacă ultima carte; ei ar trebui să nu uite de momentul fatal, când voru să reducă a forma ei singular, un stat, fără de ceilalți membri, cari aparțin într'un mod artificial statului ungăr. Acuma încă nu este prea târziu. Dă deci guvernul să lasă a fi condus de soviniștii exaltați, atunci pot fi siguri de izbucnirea unei tempesități grozave.....

Replica junimei noastre academice și pressa maghiară.

„*Erdélyi Hirado*“ dela 16 August scrie între altele următoarele:

... Ei (studenții români) folosesc Țilele de vacanță, pentru ca cu gură de sânge, c'o stupiditate de compătimită și cu vederi curte și mai de compătimită să fabrice memorande, să grămădesc în ele toate calumniile, ce numai unii necunosătorii, ei iscodesc contra părintelui său; atacă, ei nulitățile, pe o țară, care este și țara lor; atacă cu ușurință unii state și sub a căruia supraștia se află și ei; disprețuesc adevărul istoric, dreptul de dezvoltare, ori ce basă existentă, și c'o revoltătoare obrăznicia mințesocă în 4—5 limbi de odată, acuzându patria lor cu invinuiri nequalificabile. C'o carte murdară voescu să murdăresc în străinătate națiunea maghiară, derimându totu pentru ce a muncit și a lucrat un popor în decurs de veacuri: stima străinătății și dreptul lui de existență.

Nu sunt florile de maou acestea; e o espresia prea molesta, căci ei sunt trădătorii de patriă, ba ou atât mai multu cu câtu nu se mulțumesc, ca să acuze într'o parte numai, oi vrêu să strige în întregă Europa și vrêu se tragă după ei o lume înțregă, ca astfel nică urmă de noi să nu mai rămână, să ne pustim, ca și când nică odată n'am fi mai fostu.

Astfelu de uneltiri nu pot rămâne nepedepsite (sic!), ar fi un păcat de morțe, decă nu s'ar pedepsi. Nică nu ne îndoiim, că nu mai aole căbă-va nume cutezătoare, cari s'au subscrișu, oi toți, cari au contribuit c'o singură literă numai la această scriere trădătoare de patriă, voru primi o pedepsă esemplară. Porțile universităților, cari se deschid în ourându, să rămână pentru ei vecinici în chise; las' să meargă în țără străină, să se pustiescă câtu mai departe de noi și să nu mai calce pământul pe care l'au calumniat, l'au vândutu. Nică odată să nu mai aibă ei ce căuta aici; pribegindu în țări streine, să oțescă de pe fruntea lor în totu locul păcatul lor oribilu, mare; și această patriă-mamă, care i-a născutu, i-a crescutu, i-a purtată până acum în brațe — spunem aici blăstemul — să nu primescă nică rămășițele lor morțe, să-le arunce din sēnulu mormētului lor și să le dea vātului pribegū, care să le imprāscie oșele în tôte părțile lumii, fiindcă nică morți nu merită odihnă aceia, cari și-au vândutu patria...

Audităi tineri români sentința ce v'o pronunță jidano-armenii dela „*Erdélyi Hirado*“? — Dă nobila viță a Romei nu-și va pleca nică odată fruntea dinaintea unor sibirici-Scytienii, cari în ingamfarea lor ridiculă și în uraloră nebună arū dori să ștergă de pe fața pământului vechi Dacie-Trajane pe strănepoții legiunilor romane. Jupānilorū dela „*Erdélyi Hirado*“ le recomandăm cu plăcere câțiva sloi de gheață, decă zădufulu e așa de mare pe la Clușiu, cum se vede din spectacolarile lor, ce atingă culmea obrăzniciei. — De altfel, ce e valū, ca valulū trece...

Confiscare la graniță. Erī după amēzi trecu pe le gara Predēlū 6 studenți universitari romāni din Bucuresci, cari voru lua parte la congresul de pace din Berna. La vama ungără de acolo, precum aflăm, s'a gāsitu în geamantanul unuia dintre aceștia, memorandumul Romānilor din Transilvania și Ungaria din anulul 1882, memoriulū studenților universitari din Bucuresci, Rēspunsulū studenților maghiari la acestu memoriu și Replica studenților universitari romāni de dincōce, apărută de curēndū. Aceste memoriu au fostu aflate de funcționarul ungurū dela vamă multu prea periculose pentru pacea lumii, decātu ca să potă fi admise a se transporta la congresul de pace din Berna. Mai interesantū și mai caracteristicū este, că a fostu confiscatū chiar și memoriulū studenților ungru, și în privința acēsta trebuie să facemū complimentele nōstre logice funcționarului dela vama din Predēlū, care deocă e vorba de turburarea păcei, a gāsitu în memoriulū studenților ungru destulă materiă esplosibilă, pentru a lua mēsurī profilactice, ca să nu fiā importatū între omenii de pace dela Berna. Și adevērulū spūindū, numai memoriulū ungrescū conține idei, principii și nisințe, cari periclitēză în realitate pacea și buna înțelegere dintre popōre. Deaceea încă odată complimentele nōstre pentru nimerita confiscare a memoriului ungrescū.

„Fie-le rușine.“ Organul microscopic al „partidū“ politicū al lui Gabriel Ugroul s'a supērat focū pe reuniunea pompierilor Sași din Bistrița, fiindcă acēsta a trimisū invitārī în limba germană corporațiilor maghiare. „Ne mīrāmū“, dīce „Ellenzek“ — „că între aceia (pompieri Sași) nu s'au aflatū și unū Maghiarū, care se-le fi spusū că se află în Ungaria, și că este nu numai bunăcuvīnțā, oi și datorințā, de a corespōnda în limba maghiarā cu reuniunile maghiare. Mērgā cu invitārile lorū în Flandria, decă nu le placū limba maghiarā! Fie-le rușine!“ — Etā rezultatele înfrățirēi maghiaro-sāsesc! De altfel dela „Ellenzek“ nu se potē aștepta altceva.

Spre sciință. Comitetulū însărcinatū cu redactarea și respândirea Replicei junimeī nōstre academice, face cunoscutū, că prima edițiā a Replicei este cu desēvēșire epuisatā și că s'au luatū mēsurī pentru a se tipārī a doua edițiā.

Papa și monarchistii francesi. Marohisulū Breteuil, deputatū regalistū alū Pirineilorū de sus, a adresatū alegătorilorū sēi o circulară, declarāndū că 'și dă demisia pentru că Papa a retrasū încrederea sa regalistilorū. — Elū se înolinā înaintea decisiunilorū Papei. Adaogă, că o situațiā nouā cere omeni noui, dā rămāne convinsū că numai monarchia este capabilă de a rezolva cestiuniile sociale.

In Nou (Elisium) se va da Sāmbătā în 20 Augustū n. o. o seratā a muziceī orășenesce sub dirigența personală a conducătorului d-lū A. Brandner în favorulū comitetului de îmfrumșetare din Nou. Programu va ocupa timpulū între 1/26 până la 1/29 ore sēra. Intrarea 30 cr. Bilete se potū cumpēra la d-nii E. Porr, comerciantū și W. Hiemesch, librarū. Plecarea din Nou spre casā se va face cu unū tramvay extra la 10 ore sēra.

Manevre rusesci. Din Petersburgū, se scrie: Impēratulū a trecutū în revistā trupele lagărelorū din Krasnoe Selo și Ustjihora. „Invalidul Rusū“ anunță că din ordinulū Impēratului, marele manevre anunțate pentru aceste trupe vorū fi înlocuite prin manevre de divisiā, pentru că ploile continue au stricatū drumurile și nu se gāsescū pe terenulū

de manevre streaje, sēu lagăre astfelū în câtu sēnătatea trupelorū să fiā garantatā.

Congo atacatū de Arabi. Din Londra se vestesc „Agenței Reuters“ din San Paulo de Loanda, că trupele statului Congo au fostū bătute ou desēvēșire de cātră Arabi lângā Bornakamba, la sud-vestū de țera Bakuba. — Bodister a fostū torturatū 3 zile și apoi decapitatū; numai 2 europeni au scāpatū. Guvernul Congului a ordonatū o concentrare de trupe la tabōra din Bassoko. — S'a stabilitū unū cordonū de siguranță la imbucătura riului Lomani spre a observa pe Arabi.

Noulū presidentū alū republicei Argentine. Camerele reunite în adunare naționalā din Buenos-Ayres, au numitū pe d. Saens Pina, președinte alū republicei, și pe d. Uriburu, vice-președinte.

Logodnā D-sōra Mariōra Popū s'a fīdanțatū, la 9 Augustū n. în Șardū, cu d-lū Alexandru Herbay din Aradū — Sințerile nōstre felicitārī!

Concertū. Muzica orășenescā va da māne unū concertū în grādina hotelului „Pomulū verde“. Inceputulū la 1/2 8 ore sēra.

Vērstā înaintatā. În dīna de 27 Iulie a muritū în comuna Butinartū, județul Ilfovū, în Romānia, preotulū C. Dinu Mirodotū în vērstā de 120 ani. Numitulū a fostū hirotonisitū preotū în anulū 1806, decī a servitū ca preotū 86 de ani.

La adresa funcționarilor. Viața în mare parte ședēndā este în cele mai casuri motivulū suferințelorū de stomachū, ficatū hormonal, congestiunū etc., în contra cărora se află cu succesū *Prafulū-Seidlitz* a lui Moll. O cutiā l. fi. Să trimite în tôte țilele cu rambursā postalā prin farmacistulū A. Moll, c. și r. furnisorū alū curții imperiale *Viena, Tuchlauben 9.* În farmaciile din provinciā să se cēră espresū preparatulū lui Moll, provēdūtū cu marca și subscrierea sa.

Bravuri „patriotice“.

Bucuresci, la 14 Augustū 1892.

In timpulū din urmă, „patrioții“ pare, că s'au decisit, ca cu ori ce preț să se și dovedescă strămoșeā lorū ură neimpăcatā față de totū ce e Romānū și romānescū în acēstā nefericitā țērā. Ei, „patrioții“, fără lēcā de rușinare înșenarā manifestaiunī păcătoșe la Turda, Aradū și Șimleu, ēr când bravii seminaristī romāni din Aradū le respinserā armele, începūrā a dā alarmē în contra „revoluționarilorū“. Dă să vede, că în programulū lorū „patrioții“ au de lucru și cu Zarandulū, acēstu ținutū compactū romānescū, căci de vre o cāteva sēptemāni locuitorii acēstui ținutū suntū espuși șicanelorū ticăloșe ale acēstorū „patrioți“.

Că ce isprāvuri au făcutū în Zarand cu militarii și cu gendarmii aduși în Bradū și Baia de Crișū, s'a arātātū în diare, căci pe aici decā ai îndrāsnela să vorbesci așa ceva, te facū „revoluționarū“. În considerarea acēsta numai, voiescū a arēta și eu, cu acēstā ocaziune. unele bravuri ale „patrioților“.

Anume, în comuna Stanja s'a respānditū vesteā prin unū neașū „patriot“ că „vin Ungurii“ ou „oātane“; de sigur, că acela a ougatātū, că Romāni vorū face oșei cari pregătiri, și prin aceea le vorū da ocaziune să-și arate „patriotismul“ ēr după aceea de altā parte a înșoiințātū pe compatrioții sēi dela putere, că Romāni și facū ceea-ou numai în capulū sēu se putea plāsmui, adecā arme. Astfelū s'au dusū gendarmii, cari apoi au luatū dela mai mulți omeni „armele“ sub pretextū, că voescu să se revolte; și după ce i-au bātutū până la sânge, pe vre-o cāți-va i-au liberatū. Întrātāta sunt de fanțatīși și „domni“ gendarmii, încātu nu

mai așteptā „ordinū mai înaltū“ pentru a-și arēta disciplina lorū „oātănescă“ față de pacnicii Romāni, oi bucurōș primescū informaiunī dela vr'unū jidanū sēu neașū „patriot“, pentru a face vērșārī de sânge, ca 'n comuna Dupăpiatra, unde aprōpe au omorītū pe unū bietū omū nevinovatū.

Maltratārile și terorisarile față de Romāni suntū la ordnea Țilei, ēr poporulū romānū, deși în parte are fără carte, cu multā răbdare le suferē tōte acēstea în credința, că: „apa trece, ēr petriile rămānū“.

De vreți să puneți capētū revoluționarilorū, ceea ce e greu de presupusū, controlați-vee faptele și vorbele voi înși-ve „patrioților“, ēr de nu, continuāți, cāci ne faceți serviciulū de a vē demasca voi înși-ve pertina vōstrā culturā, pe care Europa cultā n'o considerā de productū alū secolului nōstru.

S. S.

Testamentul infrascrisului Archiepiscopū și Mitropolitū de Alba-Iulia și Făgărașū

făcutū cu libertatea depiunā de a putē face Testamentū, fără consensū regiu, în sensulū benignei Resoluțiunī aulice din 13 Iuliu 1775 Nr. 874, sub numērulū gubernalū 5886, reținute cu grațiosulū Rescriptū alū Înaltulū Ministeriū de Cultū și Instrucțiunea publicā, emanatū la 16 Septemvre 1874 Nr. 25368.

(Fine).

IV. Scriptele și epistolele, cari se vorū afla pe mesele, pulpitele și în puicourile meselorū mele, ori aiea în chilile mele, să se culgā laolaltā, dintre cari scriptele oficiōse să se resigneze pe sēma Arhivului Cancelariei arhidiocesane, ēr celelalte private, fiā acele personale, fiā familiare, să se admanueze nepoților mei Georgiu și Iosifū Vancea, cari vorū face cu acele, precum vorū afla de bine.

V. Biblioteca mea, una cu tōte instrumentele literare și ou aparatele sciēntifice, ou lasū și testeżū Arhidiocēsei gr. catolice romāne de Alba-Iulia, așa însă, ca aceea inventatā să o potā folosi toți, cari ar dori acēsta, prin cēțirea opurilor adunate în aceea, ce însă numai pe lângā cea mai acuratā controlā și inspectiune se va putē întēmpla.

VI. Ce va rămānē din lāsāmēntulū meu după esolvirea și estradarea tuturorū Legatelorū specificate în punctele de mai susū, va fi ereditate proprie și exclusivā a Fundațiunī mele, sub numi rea: „Seminariulū Junimii romāne gr. catolice studiate în Blășiū“, precum s'a amintitū mai susū la Nr. III. Acēstā Fundațiune va ave să pereneze neschimbātū și nemicșorātū, fructificāndū spre scopurile indicate în memoratele Litere fundationale.

VII. Executarea acēstui Testamentū o încredințēzū Veneratului Capitolū metropolitanū gr. catolicū romānū din Blășiū, pe carele ou tōtā încrederea frățescā illi și rogū, ca să binevoēsca a conorede actulū esecutārīi la 2 Frați Canonici gremiali, designāndū și pe avocatulū arhidiocesanū de soțū acēstorū esecutorū.

Spre remunerarea fatigilorū esecutārīi acēstui Testamentū asigneżū și lasū fiā-cārui Canonicū esecutorū cāte 200 fl. și douē sute floreni v. a., ērā avocatului arhidiocesanū aplacidezū o remunerațiune corēspondētore ostenelelorū, ce le va ave acela cu lucrulū esecutārīi Testamentului presinte, pe care remunerațiune o va licuida Preaveneratulū Consistorū arhidiocesanū.

Aceste tōte dispunēndu-le în numele Domnului, precum s'a prenotatū, nu gāsescū a-mī mai resta altceva, decātu ca să-mī iau rēmasū bunū dela toți aceia, cu cari chemarea mea sacrā m'a pusū și ținutū în referințe mai strinse, precum suntū confrății Episcopii sufragani, Preaveneratulū Capitolū Mitropolitānū, și celelalte Venerate Capitale catedrale, cărora tuturorū le esprimū cu acēsta cea mai cordialā mulțamitā frățescā pentru bunătatea și iubirea, reverința și venerațiunea,

ce mi-o au manifestată, fiind eu în viața pământeană cu dășii; — oftându-le tuturor de la Preabunul Dumnezeu, viață îndelungată și totă binecuvântarea cerească, ca să potă guvernă sufletele încredințate grijii și păstoririi lor spre mărirea lui Dumnezeu și mântuirea acolora.

Și în urmă, tuturor în Christosul Fraților Vicari, Protopopi, Viceprotopopi și Administratori protopopesici, Parohilor, Profesorilor și Capelanilor, precum și în Christosul Fiilor noștri sufleteși din inimă părintească le oftăm darul Domnului întru toată, împărțându-i în binecuvântarea noastră arhieriscopă paternă, ca pământul întimei noastre iubiri, cu care i-am îmbrățișat, fiind cu dășii în această viață pământeană, de care eu acum m'am despărțit.

„Rugați-Vă Venerați Frați! și în Christosul Fii preaiubiți! pentru mântuirea sufletului meu! ca și eu încă să potă odinoră intercede la Tronul Preainduratului Dumnezeu pentru mântuirea sufletelor văstre“.

Fiă preamărită Dumnezeu Triunlă în veci! Amin!!!

Dată în curțile Castelului nostru metropolitan în Blășiul la 22 Octomvrea anul Domnului 1887, alu Archiepiscopului nostru alu XVIII-lea.

Dr. Ioan Vancea, m. p.

Archiepiscop și Metropolită de Alba-Iulia și Făgăraș.

(L. S.)

Subscrișii, ca martori simultanei chiamați spre această adeverimă, că Escolența Sa Domnul Archiepiscop și Metropolită testante înainte noastră a deherat, că documentul presente, ce-lu subscriem e Testamentul său subscriș de dășii, și că acela conține dispunștiunea sa ultimă.

Dată ca mai sus.

Dr. Ioan Rațu m. p.,

canonic m. și rectorul seminarialu (L. S.)

Dr. Alesandru Grama m. p.,

profesor și rector sem. (L. S.)

Dr. Victor Smigelsky m. p.,

profesor și prefectu de studii (L. S.)

Dr. Augustin Bunea m. p.,

profesor și prefectu sem. (L. S.)

Dr. Alesandru Popă m. p.,

medic practic. (L. S.)

Esecutările din Sofia.

Cele patru esecutări — prin streangă — din Sofia au produsă pretutindenă mare senzație. Credemă deci a fi de interesă pentru cetitorii noștri reproducerea părților mai însemnate dintr'o corespondență, ce a primit'o „Zastava“, în care se descriu în modă mișcătoarei scenele ce s'au produsă cu ocașia spânșurării celor patru nefericiți bulgari, bănuști, că ar fi omoriti pe Belcev. Eță împărțirile foicei sêrbesci:

Totă lumea din Bulgaria a fostă surprinsă, êr acum este grozavă de inverșunată, pentru brutalitatea comisă de justiția bulgară. *Karavêlov* este peste măsura frântu și bolnavu, așa că deși nu a fostă spânșurat, elu totuși cu greu va ajunge Crăciunul, oăci va trebui să mără de frântu și sdrobotit ce este.

Corespondentul „Zastavei“ dice apoi, că ceilalți patru osenșii și spânșurași, au fostă omeni drepti și nevinovași. Până Vineri sera, înainte de esecutare, totă lumea credea, că nefericiții voră fi grațiatși, esistândă conșingerea, că „domitorulă-banditu“ (*pustolov*) își va pricepe situația, deorece pe cum mórtea lui Panța a provocat pe cea a lui Belcev, întocmai mórtea celor patru nevinovași va provoca revoluția, care se constitue și se pregătesce.

Cam la 9^{1/2} ore Vineri sera, a sosită întărirea sentinșei, adecă ordinul de spânșurare. Dêr dispoșiția tirană s'a ținută în secret. Prefectul de poliția a dispus îndată, să se gătescă spânșurătorile în curtea temnișei, încunoscându în același timp și pesoșiile o-

sênșiiilor, despre cele ce s'au hotărât.

Cine pote ore să deserie plângerile și suspinele mamelor, surorilor și soștiilor? Nevasta lui *Caravelov* a alergat numai decătă pe la celelate femei, somându-le să murgă la consulatele strêine și să le roge, să intrevină pentru grațierea celor patru osenșii la mórte, alergându ea însăși la fostul ministru *Radoslav*. Pe drumu o atacă unu polișaiu, cârui îi strigă: „Nu te apropia de mine!“... Publicul întrevini și o eliberă. Ea străbătă atunci până la *Radoslav*, êr *Tomcev* depeșă îndată principelui și lui *Stambulov*, cerându grațierea. Depeșile lui însă au fostă înghișite de întunerecul noptii.

Soșia lui *Gheorghiev* sare din pată desculță, în cămașă numai și cu pèrulă despletită alergă la stradă, cerându ajutor. Poliția însă o prinde și o readuce cu forța la locuinșța ei. Sofia întrégă era în iritațiune. Gendarmii încrucășu stradele, êr armata încungiurase temnișa.

La ora 11 din nopte, tribunalul intră în temnișă sub conducerea președintelui *Marincov*, care descoapere osenșiiilor, că grațierea nu li-s'a dată, ci se pregătescă spânșurătorile. Trei dintre osenșii primescă această soire o'unu zimbetă ironic și resoluști de-a înfrunta mórtea, dêr alu patruelea, tinerul și frumosul *Popov*, cade leșinat. Osenșii esolamă nopte intrégă: „*Jos cu insectașii de sânge!*“ La ora numită intră duhovnicul. Toți patru osenșii se spovediră și cuminecară, êr *Popov* rugă pe preotă să rămână lângă elu până în ultitul moment. Preotul însă oădă și elu în ametișă, vèdendă pe tinerul voinic și sãnatos pregătit de mórte. Veni unu alt preotă.

La ora 5, osenșii puși sub mare escortă fură duși în curte, unde atârnu spânșurătorile. Osenșitul *Milarev*, vèdendă spânșurătoare, sârută pe colegii săi și dice: „Eu sunt celă dinteu! Adio frașilor!“ Gendarmii se grăbiră să-i lege pe toști. Nu li se mai lăsă nici atăta timp, ca să sêrute crucea. Intră aceștia soșia lui *Gheorghiev* strêbate în curtea închisorii... Ea se aruncă asupră soșului său și-lu îmbrășă. Cine pote deserie această scenă? — Soșia își sêrută bârbutul... Elu însă cu mânilă legate nu pută nici măcară s'o îmbrășeze... Hienelă omenesci nu au simșeminte... Gendarmii își facă datorinșța și depărteșă cu forța pe soșia dela bârbut... Lui *Milarev* i se aruncă celui dinteu sfóra în grumaști. Sfóra fû strinsă, êr victima rostă cuvintele: „Trăescă Bulgaria!“ — Alu doilea fû *Caraghiulov*, cu care se urmă aceeași procedură. Elu strigă: „Trăescă Macedonia!“ Atunci unu gendarmă sare asupră-i, ilu lovesce cu pumnulă peste nas și-i astupă gura. Victima nu fû spânșurată, ci nădușită. — Alu treilea fû *Gheorghiev*. Elu era galbenă ca cêra, cu ochii sãldași în lacrimi privia la soșia sa. Vorba îi se opri în găt și abia pută dice cătră gendarm: „grăbiști!“ Gendarmii îi pună lașulă în grumaști, depărteșă scaunulă de sub picioare, soșia lui strigă, ca lovită de trãsnetu, cade și se sbate pe pãmânt... Vine la rândă nefericitul *Popov*. Elu își pierdă êrăș presentă, oădă leșinat, gendarmii ilu iau pe braș, ilu urcă și-i bagă capul în sfóra, spânșurându-lu...

Totă suflarea din Sofia era adunată la porța temnișei. S'audiuă sudălmii și blăstemuri nenumerate asupră stăpânirii și gendarmii primiră destule palme. Armatei abia i-a succesă să împrăscie publiculă. Nu este sufletă de om, care să nu injure pe *Stambulov*, vorbindu-lu toști de rêu în public. Se dice, că deja s'a constituită o societate secretă, care pentru cele patru capete pierdute, va pretinde *alte patru capete*, ale lui: *Ferdinand*, *Stambulov*, *Milarev* și a consulului din Constantinopol.

Dumnezeu mi e martor, dice corespondentul „Zastavei“, că nu esagezesh, când dicu, că revoluția, ce va erupe în Bulgaria are să fiă mai îngrozitoare,

decătă revoluția din Franța de pe timpulă Girondștilor și Jacobinilor. *Stambulov* nu e unu *Robespierre*, nu e unu *Danton*, seu *Marat*, ci unu tirană mai mare, decătă toști tiranii... Europa, fiă și de bine! În vèculă 19 tu suferi, și cu fața senină susști pe *Torquemad*. —

Literatură.

Lumea Ilustrată, N-rulă dela 1/13 Augustă st. n. are următorul cuprins: Unu primar și jumătate, novelă populară de *Rădulescu Nigger*; Poet și critic, poesiă de *G. Coșbuc*; *Napoleon III*, de *Gregor Samarov*; Tergulă moșilor, schișă istoric-culturală, de *Mihailă Camiano*; La despărțire, poesiă de *Virgiliu N. Cisman*; Zăvodul și puocolulă, poesiă de *D. G. Nanu*; Sonetă, de *C. A. Bonachi*; Prietina mea, de *H*; Cura de apă; Cine-i Dumneș, poesiă de *Vespasian I. Pella*; Amintire, poesiă de *S. Ivanovici*; Ce ai simști, poesiă de *Eman. Păraianu*; Felurimi; Cronică; Ghișitare; Poșta Redacțiunei. Ilustrașii: Portretulă lui *Dimitrie Brătianu*; *Immortalitatea*, tablou de *W. Petersen*; Portretulă *Gr. Manolescu*; Capu de studiu, de *Gabr. Max*; Tatăl în miseriă lângă fiica sa bolnavă. Ca anexă, n-rulă acesta alu „*Lumea Ilustrată*“ are tabloulă deputașiei Românilor *Transilvăneni* la Viena. Tabloulă este eseutată în mărimea fotografiei originale din Viena și este destulă de bine reușit. Numêrulă acesta, deși avendă tabloulă memorat, nu costă mai multă decătă prețulă ordinară de 1 francă 15 bani pentru abonaști; pentru neabonași, 5 lei n. — „*Lumea Ilustrată*“ atătă prin esteriorulă, cătă și prin cuprinsulă ei face să trecă printre cele mai bune reviste de felulă acesta și nu putemă decătă s'o recomandă tuturor iubitoriloră de lectură.

A apărut:

Gheorghe Barișiu, 12 (24) Maiu 1812 — 1792. Foi comemorative la serbarea din 12 (24) Maiu 1892, de *Dr. Corneliu Diaconovich*. Formată 8° de 88 pag. Prețulă 80 cr. În partea întâiu se află o descriere a laborioșei vieți a d-lui *G. Barișiu*, dimpreună cu portretulă d-sale bine nimerit, êr în partea a doua suntă publicate vorbirile deputașioniloră și felicitările, ce îi s'au adresat ilustrulă bârbută cu ocașinea serbării jubileului său de 80 de ani.

Mulșămită publică.

Biserica albă, 1 Augustă 1892.

Pentru s. biserică română din orașul Biserica albă au mai încursă următoarele contribuiri generoșe, și anume au contribuit:

Din *Tievaniulă mică* prin *R. D. Romulă Popovică*, preotă, ca colectant: M. on. comună biserică gr. or. română din *Tievaniulă mică* 5 fl., *Ioan Borea* 2 fl., *Ana Borea* 2 fl., *Rev. D. Romulă Popovică*, st. DD. *Ion Drinea*, *Ion Milovanu*, *Pavel Gutu*, *George Popa*, *George Borea* câte 1 fl.; *Dimitru Buna* 50 cr., *Ion Bălan* 30 cr., *Iosif Novacu*, *Maria Cocu* și *Const. Tzap* câte 20 cr., laolaltă 16 fl. 40 cr.

Din comuna *Agadică*, prin d-l *Iosif Miodu*, invêștor, ca colectant, dela s. biserică gr. or. română 1 fl., *Rev. d. Toma Stan* 50 cr., *Iosif Miodu* 40 cr., *Ion Muntănă*, *Ion Frenșă* și *Florea Simu* câte 30 cr., *Atanasiu Iu*, *Constantin Popovică*, *Mișă Beica*, *Iagoda Simu*, *Florica Mihailovică* n. *Miodu* și *Ion Beica* câte 20 cr., *Ilă Vucan*, *Pavel Moldovan* câte 10 cr. Laolaltă 4 fl. 20 cr.

Din *Timișora*: dela *Reverend. d-l Petru Anca adm. prot. 5 fl.* Din *Oradea mare*: m. on. Redacțiune „*Vulturulă*“ 3 fl. Din *Biserica Albă*: *Stim. d. Zamfir M. Roșescu* cand. de avocat 10 fl.

Pentru aceste oferte generoșe li-se esprimă m. on. d-ni donatorii cea mai profundă mulșămită.

Pentru comitetulă parochială:

Dr. Aureliu Novacu,
ca notar.

Ion M. Roșiu,
ca președinte.

TELEGRAMELE

„Gazetei Transilvaniei.“

(Serviciulă biuroului de cor. din Pesta).

Budapeșta, 17 Augustă. Ministerulă de interne s'a decish, după cum anunșă „*Magyar Ujsag*“ să cerceteze êrăș câteva comitate în privinșta administrașiei și stărei de avere.

Londra, 17 Augustă. Ministerulă *Gladstone* s'a constituită astfel: *Gladstone*, primulă lordă alu tesaurului și păstrătoră alu sigilului, *Herschell*, lord cancelară, *Rosebery*, ministru de esterne, *Harcourt*, cancelară alu tesaurului, *Morley*, ministru pentru Irlanda.

Belgradă, 17 Augustă. Primirea lui *Stambulov* de cătră Sultanulă la Constantinople a provocată o mare surprindere aici și este privită ca unu mare succes, care cu deosebire are a se mulșami sprinșinului *Austro-Ungariei*.

Satzerbad, 16 Augustă. Secretarulă de stată *George Lukacs* a fostă operat în modă norocos.

NECROLOG. *Corneliu Smigelschi*, studentă gimnasială, în etate de 16 ani, în urma unei aprinderi de plumă, a rēposată la 14 Augustă în comuna *Bungardă*, imormentându-se la 16 c. în cimenterulă gr. or. de-acolo. — Fiă i țêrêna ușoră!

Locu deschis.*)

Revocare deschisă

cătră *On. societate de pompieri din Făgăraș*, precum și cătră toști oșpeșii de cură ai scaldei „*Rodbavă*“.

În 2 Augustă a. c., cu ocașinea marșului de esecștiu la *Rodbavă* alu numitei onorate societăți de pompieri, am folosit în veranda restaurașiei de acolo, precum am aflat mai târșiu, în beția mea, espresioni și insinuașii vătămătoare contra mai multor membri ai societății de pompieri, precum și altor persoane presente, de cară vătămări acum imi pare rêu din inimă și cară, decă mi-ar fi cu puțință, de sigură aș voi a-le face nefăcute, cu atătă mai multă, că am atacat în modă gravă omeni de onore, pe alu căroră caracteră nu zace cea mai mică pată.

Deci, recunoscându-mi publice greșela, mă rogă cu cea mai mare insistinșă și supunere, de uitare de tote damele și domni, pe cară i-am vătămată cătuși de puțin, chiar și pe aceia, căroră cu purtarea mea neucalificabilă le-am amărită această escursiune frumôșă.

Incă-odată mă rogă cu căinșă de iertare binevoitoare și mulșemesă înainte pentru eventuală iertare acolora, pe cară i-am supêrată fără scirea mea.

Făgăraș, 3 Aug. 1892.

Ioan Gürtlinger jun.

DIVERSE.

Ungurulă la carantină. Unu ungură călătorela cu servitorulă său prin Europa. Intră și sosi la *Marsilia* la carantină. Aici întrebă el: „Cătă am să stau aici?“ — „20 zile.“ — „Și servitorulă meu?“ — „Totă 20 zile.“ — „Ei, d-lor, atunci dați-mi mie drumulă, și servitorulă meu va sta 40 de zile!“

Ad litteram. Unu boeră trimise pe servitorulă său, care era țigană, ca să-i cumpere o cutiă de chibrituri, accentuându, că acestea să se potă aprinde lesne. După cătuva timpă țiganulă se întorșe cu o cutiă, în care chibritele erau tote întrebunșate. „Ce dracu imi aduci?,“ întrebă stăpânulă. „Chibritele suntă tote întrebunșate.“ — „Fireșce“, dice țiganulă, „le-am încercat pe tote dea-rëndulă, să vèdă, că ore s'aprinșă lesne?“

*) Pentru cele cuprinse în rubrica această, Redacțiunea nu e responsabilă.

Proprietar: **Dr. Aureliu Mureșianu.**

Redactor responsabil: **Gregoriu Maloră.**

Cursulu pieței Brașov

Table with exchange rates for various goods like Banenote românești, Napoleon-d'ori, etc.

Table with financial data including Seria. fonc. „Albina” 6%, Imperial, etc.

Cursul la bursa din Viena

Table with stock market prices for gold, silver, and various bonds.

Table with prices for gold and silver items like Galbeni împărătesci, Napoleon-d'ori.

Prafurile-Seidlitz ale lui Moll

Veritabile numai, decât fiecare cutiță este provădută cu marea de apărare a lui A. Moll și cu subscrierea sa.

Prin efectul de leuire durabilă alu Prafurilor-Seidlitz de A. Moll în contra greutăților celorlți mai cerbicioși la stomach și pântec, în contra cărceilor și acrelei la stomach, constipației cronice, suferinței de ficat, congestiunii de sânge, haemohoidelor și a celorlți mai diferite bête femeesci a luat acest medicament de casă o răspândire, ce crește mereu de mai multe decenii încôce.

Falsificațiile se vor urmări pe cale judecătorească.

Franzbranntwein și sare à lui Moll.

Veritabilu numai, decât fiecare sticlă este provădută cu marca de scutire și cu plumbul lui A. Moll.

Franzbranntwein-ul și sarea este foarte bine cunoscută ca unu remediu popularu cu deosebire prin trasu (frotat) alinã durerile de gôldinã și reumatismu și a altorũ urmãri de rēcã. Prețulu unei sticle-originale plumbate 90 cr.

Apă de gură-Salicyl a lui Moll.

(Pe baza de natron Acid-salicilic)

La întrebunțarea dîlnică, cu deosebire importantă pentru copii de ori-ce etate și adulți, asigurăzã cęcștã apă de gură conservarea sănătôsã și mai departe a dinților. Prețulu sticlei provădute cu marca de apărare a lui A. Moll 60 cr.

Trimiterea principală prin

Farmacistul A. Moll, c. și r. furnisorul alu curții imperiale Viena, Tuchlauben 9. Comande din provincia se efectuează dîlnic prin rambursã postalã.

La deposite se se cęcã anumitũ preparatele provădute cu iscãlitura și marca de apărare a lui A. MOLL.

Deposite în Brașov: la d-nii farmaciști Ferd. Jekelius, Victorũ Roth, Fr. Kelleman și Ed. Kugler, precum și la D. Eremia Nepoții, J. L. & A. Hesshaimer și Jul. Hornung & Teutsch.

904-21.

Avisu d-loru abonați!

Rugãm pe d-nii abonați ca la reînnoirea prenumerațiunei se binevoiascã a scrie pe cuponul mandatului postalũ și numeru de pe fãșia sub care au primitũ dîarul nostru pãnã acuma.

Domnii, ce se abonează din nou, se binevoiascã a scrie adresa amuritu și se arate și posta ultimã.

Administraț. „Gaz. Trans.”

Mersul trenurilor

ne liniile orientale ale căii ferate de statũ r. u. valabilũ din 1 Mai 1892.

Large table with train schedules for various routes including Budapesta-Predealu, B.-Pesta-Aradu-Teius, and others, listing train numbers, departure times, and arrival times.

Nota: Numerii încadrați cu linii grôse însemnãzã orele de nôpte.